

Životopis Zdeňka Koukala

Zdeněk Koukal se narodil do mlynářské rodiny dne 16.5.1954 v Praze. Rané dětství prožil v Košířích (Praha 5). Když mu umřela babička, odstěhovali se za dědou do Tuchoměřic. Po čase se z Tuchoměřic odstěhovali zpět do Košíř. Série stěhování skončila roku 1959, kdy bylo panu Koukalovi 5 let. Odstěhovali se do Vysočan. Po úspěšném ukončení mateřské školy malý Zdeněk nastoupil na základní školu Slovenského národního povstání, kde vydržel až do 8. třídy. Již starší Zdeněk měl však v 7. Třídě problémy s ruským jazykem. Nepropadl jen díky paní Klákové, jeho učitelce ruštiny, která ho nechala udělat reparát jen s básničkou Odin, dva, tri, čtyře, pjať, vyšel zajčik poguljať...., za což jí moc děkuje, ale je to jediné, co umí do dneška z ruštiny. Kvůli odporu k ruskému jazyku se neměl potřebu ani více učit, proto hledal zaměstnání, kde ruština nebyla povinná. Což bylo trochu problémové, protože v té době byla ruština povinná skoro všude. Nakonec šel do učení (1968) na instalatéra, kde ruština nebude povinná.

68. rok pan Koukal prožil jako 14ti a půl letý kluk. Přišel srpen, kdy na 20. přijeli Rusové. 20. Srpna na ně bouchala ve 4 hodiny ráno sousedka, ať si pustí rádio. A tak se dozvěděli, že Rusové dorazili a v tancích jedou na Prahu. 22. Srpna byl mimořádný sjezd KSČ v ČKD. U toho byli a pan Koukal si tam podal ruku s panem Dubčekem nebo s panem Smrkovským. 23. Srpna ho maminka odvezla k babičce, protože musela jet na Moravu pro bratra.

V roce 1973 šel pan Koukal na vojnu, která trvala 2 roky. Podle pan Koukala to byly dva roky vyhozeného mladého času. Pan Koukal se vrátil z vojny a oženil se. První dcera se mu narodila v roce 1977. Výsledně má nyní tři vlastní děti a dvě od druhé manželky. Mimo jiné má ještě bratra a sestru. V roce 1989 se zúčastnil sametové revoluce, která byla v pátek 17. listopadu.